

til at drage nye Skatteobjekter ind, saasom Musikrestauranter, Ballonopstigninger o. lign.

Endvidere har det ærede Medlem ment, at en Stempelafgift var langt at foretrække for en Bruttoafgift. Jeg kan vedblivende ikke indrømme det. Jeg mener, at Bruttoafgiften er den hensynsfuldeste Form. Ganske vist kan jeg nok se, at den i visse Tilfælde, naar man forhøjer Billetpriserne, fører til en lidt højere Beskatning end den, der vilde følge af en Billetkat. Men paa den anden Side har den den overordentlig store Fordel, at den lader dem, der drive disse Etablissementer, tilstrækkelig Frihed til at fordele Skattebeløbet paa de forskellige Pladser, saaledes som de nu mene, at de forskellige Billetpriser taale det bedst, lægge mindre paa de store og mere paa de smaa, eller mere paa de store og mindre paa de smaa, kort sagt, fordele efter praktiske, forretningsmæssige Hensyn. Det afskæres de fra ved det ærede Medlems Forslag. Men jeg sagde allerede ved første Behandling, at for mig kan Formen ikke være afgørende. Det kan ikke for mig være det bestemende, om man tager Skatten gennem en Bruttoafgift eller gennem en Billetkat. Kunne vi faa det hele rationelt og fornuftigt formet ved en Billetkat, og kunne vi faa de samme Penge ind, er det noget, jeg meget godt kan forhandle om.

Vanskeligere bliver det, naar vi komme til det ærede Medlems Fritagelser. Allerede Fritagelsen for Koncerter er vanskelig, idet den falder udenfor Princippet i Forslaget, men jeg indrømmer, at her er Tale om noget finansielt lidet betydningsfuldt. Jeg indrømmer ogsaa, at Koncerter egentlig talt knap nok kunne anses for erhvervsmæssig Virksomhed. Det er saa godt som altid med given Underbalance, at Koncerter gives, og det ligger i det hele saaledes, at hvis man ikke vil være Principrytter, vil der nok kunne være Tale om her at gaa til en væsentlig Lempelse.

Derimod kan jeg slet ikke følge det ærede Medlem i hans stærke Ønske om at fritage Provinsteatre med justitsministeriel Bevilling fra Billetskatten. Jeg kan ikke se, hvorledes det rationelt skal kunne forsvares at lade Teaterskatten gælde et Sted, ikke andre Steder. At slaa fast, at Provinsernes Publikum under ingen Omstændigheder kan taale at faa Teatrenes Billetpriser satte op, synes jeg, man skylder Bevis for. Det kan ikke nytte at sige det, Erfaringerne fra Fortiden give ingen Ledetraad i saa Henseende. Det er

jo meget forstaaeligt, at et Provinsteater kan have særdeles vanskeligt ved, ja at det kan være umuligt for det at sætte Priserne op som isoleret Foranstaltning. Men naar Priserne sættes op over hele Linien, naar alt, hvad der hedder konkurrerende Forlystelser i hele Byen skal op i samme Forhold, maaske endog i højere Forhold, idet det ærede Medlem jo foreslaar 20 pCt., medens Teatrene efter hans Forslag kun skulle op med 10 pCt., saa benægter jeg bestemt, at det ikke skulde være muligt at forhøje Billetpriserne noget, saa at Skatten overvælttes paa Publikum.

Jeg har her berørt Hovedlinierne i det ærede Medlems Forslag, men skal i øvrigt ikke komme ind paa Enkeltheder deri. Da det ærede Medlems Ændringsforslag bleve mig sendte, lod jeg dem underkaste en nærmere Undersøgelse. Der foretages i disse Dage forskellige Undersøgelser angaaende, hvorledes disse Forslag ville virke. Skattedepartementet er endnu ikke færdigt med disse Undersøgelser og vil neppe blive det i de første Dage, i alt Fald ikke med den nærmere Overvejelse deraf. Men jeg kan sige, at disse Forslag skulde blive underkastede en nøje Prøvelse, og vi skulde, saa vidt det er muligt med det vanskelige Materiale, som her foreligger, hvor man ikke har nogen egentlig nøjagtig Statistik, men kun kan bygge paa et Skøn, søge at danne os en Forestilling om, hvorledes det ærede Medlems Forslag ville virke baade finansielt og med Hensyn til Gennemførligheden i det hele.

At underkaste Musikrestauranterne en Beskatning, er noget, jeg selv har Sympati for. Jeg synes, det falder meget godt i Traad med Forslagets øvrige Bestemmelser. Kun vilde jeg mene, at der vistnok, som i de fleste tyske Byer, maa skelnes mellem Musikautomatrestauranter og Restauranter med Musikere. I de fleste tyske Byer gør man det saaledes, at man beskatter Musikautomatkafeerne, f. Eks. med en maanedlig, fjerdingaarlig eller halv-aarlig Afgift, beregnet efter Instrumentets Pris, hvorimod man, hvor det er Musikere, der udføre Musikken, i Regelen retter Skatten efter Antallet af disse. Der kan tænkes flere forskellige Former, hvorunder dette kunde udføres, men jeg mener ogsaa, det vilde være hensigtsmæssigt at drage Musikrestauranter med ind under Beskatningen. Det vilde ogsaa være ganske nødvendigt, hvis det ærede Medlems Forslag i øvrigt skulde følges. Jeg tvivler endda meget paa, at man, selv om man drager Musikrestauranter med ind,